

Conclusies

- nietigverklaring van het besluit van het Parlement van 11 december 2012 waarbij toegang is geweigerd tot (i) alle documenten blijkens welke huidige leden van het Europese Parlement aangesloten zijn bij de aanvullende pensioenregeling (pensioenregeling), (ii) een lijst van de namen van de parlementsleden die na september 2005 aangesloten waren bij de pensioenregeling, en (iii) een lijst van de namen van de huidige bij de pensioenregeling aangeslotenen voor wie het Parlement een maandelijkse bijdrage betaalt. Dit besluit is verzoeker op 12 december 2012 meegedeeld bij brief met referentie A(2012)13180;
- verwijzing van het Parlement in verzoekers kosten overeenkomstig artikel 87 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht met inbegrip van de kosten van eventuele interveniënten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker baseert zijn beroep op twee middelen.

- 1) Eerste middel: de artikelen 11 en 42 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn geschonden; rechtens onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ in samenhang met artikel 8b van verordening (EG) nr. 45/2001 ⁽²⁾, daar het bestreden besluit onterecht de draagwijdte van het in artikel 11 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (Handvest) vervatte recht om inlichtingen te ontvangen en te verstrekken, en het in artikel 42 van het Handvest vervatte recht op toegang tot officiële documenten onterecht beperkt, door onjuiste toepassing van artikel 4, lid 1, sub b, van verordening (EG) nr. 1049/2001 in samenhang met artikel 8b van verordening (EG) nr. 45/2001, aangezien:
 - het Parlement in de eerste plaats onterecht van mening was dat verzoeker geen uitdrukkelijke en legitieme redenen had gegeven ten blijke dat het noodzakelijk was de persoonlijke gegevens in de aangevraagde documenten te verstrekken;
 - het Parlement in de tweede plaats onterecht van mening was dat de informatie over de aansluiting bij de pensioenregeling tot de privésfeer van het betrokken parlements lid behoort;
 - het Parlement in de derde plaats ten onrechte van mening was dat het legitieme belang van het betrokken parlements lid voorrang had boven de noodzakelijke gegevensverstrekking.
- 2) Tweede middel: het Parlement kwam door zijn onjuiste rechtsopvatting zijn verplichting niet na om voldoende en

passende redenen voor het bestreden besluit te geven waarbij het zijn motiveringsplicht van artikel 296 VWEU heeft geschonden.

- (¹) Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB L 145, blz. 43).
- (²) Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 2001, L 8, blz. 1).

Beroep ingesteld op 4 maart 2013 — Italië/Commissie

(Zaak T-125/13)

(2013/C 114/67)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri en S. Fiorentino, avvocati dello stato)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit C(2012) 9448 final van de Commissie van 19 december 2012, betekend op 20 december, over de verhoging van het kapitaal door de vennootschap SEA SpA ten gunste van SEA Handling SpA, nietig te verklaren;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

In de onderhavige zaak keert de verzoekende Staat zich tegen het besluit van de Europese Commissie waarbij deze heeft verklaard dat de maatregelen die SEA SpA, exploitant van de luchthavens Milaan Malpensa en Milaan Linate, heeft genomen ten gunste van haar dochtermaatschappij SEA Handling SpA, die belast is met de grondafhandelingsdiensten op deze luchthavens, staatssteun vormen die onverenigbaar is met de interne markt. Deze maatregelen bestaan in wezen in herhaalde inbreng van kapitaal om exploitatieverliezen te compenseren.

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1) Eerste middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en rechtszekerheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat het bestreden besluit in strijd met de beginselen van behoorlijk bestuur en rechtszekerheid is vastgesteld. Bovendien is daardoor bij de adressaten het gewettigde vertrouwen gewekt dat de maatregelen rechtmatig zijn, zowel wegens de buitensporige duur van de gehele procedure, en met name van het voorafgaande onderzoek, als wegens de bevreemdende vaststellingen en opstelling van de Commissie in de loop van de procedure.

2) Tweede middel: schending van wezenlijke vormvoorschriften, namelijk schending van het recht te worden gehoord en ontoereikend onderzoek.

— Verzoekster stelt dat het bestreden besluit in strijd met het recht om te worden gehoord en met het recht van verweer van partijen is vastgesteld, aangezien het voor-

werp van het onderzoek van de Commissie is uitgebreid tot een periode waarop het besluit om de formele onderzoeksprocedure in te leiden, geen betrekking had.

3) Derde middel: schending van de artikelen 107 en 108, lid 3, VWEU, en onjuiste reconstructie van de feiten, alsook motiveringsgebrek met betrekking tot de toerekenbaarheid van de omstreden maatregelen aan de overheid.

— Voor de verzoekende regering worden de omstreden maatregelen in het bestreden besluit ten onrechte aan de overheid toegerekend, en ontbreken hoe dan ook adequaat bewijsmateriaal en een toereikende motivering.

4) Vierde middel: schending van de artikelen 107 en 108, lid 3, VWEU, en onjuiste reconstructie van de feiten, alsook motiveringsgebrek met betrekking tot de toerekenbaarheid van de omstreden maatregelen aan de overheid.

— Verzoekster stelt in dit verband dat in het bestreden besluit ten onrechte wordt geoordeeld dat het optreden van SEA niet in overeenstemming was met de maatstaf van een behoedzame marktdeelnemer in een marktconomie en daarin hoe dan ook adequaat bewijsmateriaal en een toereikende motivering ontbreken.